

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 17Co/272/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615203449  
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3615203449.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v právnej veci navrhovateľa: T. B. A., s.r.o., K., C. 8, IČO : 35 831 154, zastúpeného JUDr. B. Z., advokátom v K., Karadžičova X proti odporcovi M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., Y. XXX/XX, o zaplatenie 1.298,37 eur istiny a prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 16. februára 2016 č. k. 4C/66/2015-47, takto

### rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol návrh vo zvyšku zamietnutý a vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

### odôvodnenie:

Okresný súd rozsudkom zastavil konanie o zaplatenie 400 eur ako aj 167,36 eur. Vo zvyšku návrh zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 15.02.2012 zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 1.000 eur splatných v 24 mesačných splátkach po 62,61 eur. Ročná percentuálna miera nákladov bola dohodnutá na 52%, ročná úroková sadzba na 52% a priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 45,66%. Celkové náklady spotrebiteľa boli dohodnuté vo výške 502,64 eur a konečná splatnosť úveru na február 2014. Odporca pôžičku riadne a včas nesplácal, preto navrhovateľ predžalobnou upomienkou zo dňa 23.06.2012 vyzval odporcu na zaplatenie celého dlhu jednorazovo. Zároveň ho vyzval na zaplatenie sumy 1.521,42 eur do troch dní od doručenia upomienky, ktorá sa vrátila z adresy odporcu navrhovateľovi späť ako nedoručená. Z prehľadu splátok a úhrad zistil, že právny predchodca navrhovateľa vyhlásil splatnosť celého zostatku úveru ku dňu 20.08.2012. Pred vyhlásením splatnosti nezaplatil odporca žiadnu sumu. K zosplateniu teda došlo pre nezaplatenie splátok splatných od 20.03.2012.

Navrhovateľ vzal návrh na začatie konania v časti o zaplatenie sumy 400 eur a následne aj sumy 167,36 eur pred prvým pojednávaním späť, a preto súd konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšku návrh zamietol z dôvodu premlčania. Z vykonaného dokazovania vyvodil záver, že právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli 15.02.2012 spotrebiteľskú zmluvu. Navrhovateľ sa domáha priznania plnenia, ktoré bolo dohodnuté v splátkach. Vtedy je premlčacia doba všeobecná trojročná a v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka, keďže došlo k zosplateniu dlhu pre nezaplatenie splátok, začína plynúť odo dňa splatnosti nezaplatenej splátky. K zosplateniu došlo už pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.03.2012, do zosplatenia celého dlhu sa stali splatnými ešte splátky splatné 20.05.2012, 20.06.2012 a 20.07.2012. Trojročná premlčacia doba teda uplynula 20.03.2015. Návrh na začatie konania bol podaný až dňa 15.06.2015, kedy už bol žalovaný nárok premlčaný. Konštatoval, že následkom premlčania nie je zánik pohľadávky, ale nemožnosť priznať ju veriteľovi v súdnom konaní,

príčom v sporoch zo spotrebiteľskej zmluvy súd prihliada na premlčanie ex offo, a preto návrh v celom rozsahu zamietol.

Proti rozsudku okresného súdu, a to jeho výroku, ktorým bol návrh zamietnutý podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zrušenie a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Uplatnil dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p.. Súdu prvého stupňa vyčítal nesprávne aplikácie ust. § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka. Vyslovil názor, že pre tento prípad počiatok behu premlčacej doby celého uplatneného nároku nemal súd prvého stupňa považovať deň 20.03.2012. Takýto právny názor súdu prvého stupňa považoval za nesprávny, v rozpore so zásadou dôvery v právo a skutočným legitímnym záujmom účastníka právneho vzťahu, pretože pod hrozbou začatia premlčania celého nároku bezprostredne po nezaplatení prvej riadne a včas neuhradenej splátky núti veriteľa vyvolať predčasnú splatnosť celého dlhu. Ďalej uvádza, že ust. § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka priamo odkazuje na ust. § 565 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva oprávnenie pre veriteľa žiadať zaplataenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej zo splátok dlžníkom riadne a včas, pričom toto právo môže veriteľ využiť len do splatnosti najbližšej splátky. Ak ho nevyužije, taká splátka sa premlčuje podľa jej pôvodnej splatnosti. Pri akceptácii právneho názoru vyjadreného súdom prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí by tak premlčacia doba predčasne zosplatennej časti pohľadávky nelogicky a v rozpore s princípom právnej istoty prebehla beh premlčacej doby jednotlivých splátok nasledujúcich po splátke, pre ktorú bola predčasná splatnosť vyhlásená. Akceptujúc predčasné zosplatenie pohľadávky právnym úkonom predchodcu zo dňa 23.06.2012, v súlade s ust. § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka začala preto odo dňa nasledujúceho po splatnosti v poradí štvrtej splátky splatnej dňa 20.06.2012, pre ktorú bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru listom zo dňa 23.06.2012 plynúť premlčacia doba na uplatnenie práva ohľadom celého zvyšku nesplateného zosplateného úveru. Súdne konanie bolo začaté 15.06.2015, t. j. pred uplynutím trojročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť najneskôr od 21.06.2015. Uvedený názor je podporený aj rozhodovacou praxou Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/483/2014.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t. j. vo výroku, ktorým bol návrh na začatie konania zamietnutý a v súvisiacom výroku o trovách prvostupňového konania a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ až f/ cit. zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ v odvolaní cituje dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d/ (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. f/ (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

Podľa súdnej praxe sa za nesprávne právne posúdenie (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) považuje mylná aplikácia a výklad právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Z obsahu odvolania navrhovateľa je zrejmé, že súdu prvého stupňa vyčíta v podstate len nesprávne právne posúdenie veci, ktoré spočíva v nesprávnej aplikácii ust. § 103 Občianskeho zákonníka na danú vec.

Navrhovateľ v odvolaní nespochybuje skutkové zistenia vyplývajúce zo spisu, a to, že na základe zmluvy o pôžičke poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi pôžičku vo výške 1.000 eur, ktorú navrhovateľ v podstate nezačal nikdy splácať. Právny predchodca navrhovateľa preto vyhlásil splatnosť celého úveru ku dňu 20.08.2012. K zosplateniu došlo pre nezaplatenie splátok splatných od 20.03.2012.

Preskúmaním zistil odvolací súd, že súd prvého stupňa v danej veci vykonal správny výklad ako aj aplikáciu ust. § 103 Občianskeho zákonníka na danú vec. V ust. § 103 Občianskeho zákonníka je totiž jednoznačne ustálené, že v prípade dohodnutého plnenia v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. V prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

V prejednávanej veci je nepochybné, že pre nesplnenie splátok stal sa zročným celý dlh, avšak nesplnená splátka, pre ktorú došlo k zosplatneniu mala splatnosť 20.03.2015, v dôsledku čoho trojročná premlčacia doba v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka uplynula 20.03.2015. Keď bol návrh na začatie konania podaný 15.06.2015 stalo sa tak po uplynutí premlčacej lehoty, v dôsledku čoho bolo potrebné návrh zamietnuť z dôvodu premlčania.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/483/2014, ktoré má podporiť jeho názor, tak aj z odôvodnenia cit. rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že krajský súd aplikoval ust. § 103 Občianskeho zákonníka tak, že konštatoval, že ak v zmysle cit. zákonného ustanovenia bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Premlčacia lehota práva navrhovateľa na zaplatenie zosplatneného úveru, ktorá je podľa § 101 Občianskeho zákonníka 3 roky, tak začala plynúť aj v cit. veci po splatnosti poslednej splátky, ktorej omeškanie so zaplatením viedlo k zosplatneniu úveru. Konštatoval, že išlo tak o splátku úveru splatnú 09.09.2009 a premlčacia doba začala plynúť 10.09.2009 a uplynula 10.09.2012, hoci k zosplatneniu úveru došlo 18.09.2009. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvého stupňa v napadnutej veci rozhodol v súlade s právnym názorom Krajského súdu v Trenčíne zaujatom vo veci, na ktorú odkazuje odvolateľ.

V odvolacom konaní bol tak úspešný odporca, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v súvislosti s odvolacím konaním mu trovy nevznikli, a preto mu neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.